

Skånes blomsterkung

Nils Lilja

Föddes i Blinkarp för 200 år sedan 1808

Hans Skånes flora utkom 1838. Till skillnad från Linnés " Sveriges flora" skrev Nils Lilja ut de svenska namnen på örterna och ibland även de lokala dialektala namnen.

Sammanlagt utgav Nils Lilja 37 böcker. Förutom i botanik skrev han om så skilda ämnen som kristendom och geologi.

År 1843 kom han som klockare till Billinge och Röstånga pastorat. Han bodde på Klockaregården i Billinge men var tidvis tjänstledig och arbetade som redaktör på olika tidningar, som Malmö Allehanda, Malmö Tidning och Öresundsposten.

Hans stora verk är boken:
Menniskan; Hennes uppkomst, hennes lif och hennes bestämmelse, ur naturhistorisk synpunkt betraktad, som utkom 1858.

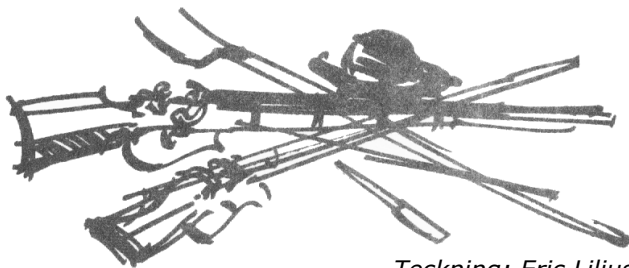
Vi återger här några avsnitt ur Liljas Skånska Historier med anknytning till Röstångabygden:

"Illa behandlade blefvo de danska landskap, hvilka genom freden i Roskilde 1658 afträddes till Sverige, och hvilka konung Karl den 11:te

ytterligare måste tillkämpa sig.

I långliga tider behandlades dessa landskap af svenska regeringen med en hårdhet, som endast kan ske i en tid, då folkviljan är sofvande.

Länderna utarmades och ödelades allt mer och mer, dess ynglingar och allt hvad manbart hetter utskrefs tid efter annan till den tidens krig, hvilka under Karl den 12:tes tid satte riket på branten af undergång.

Teckning: Eric Lilius

Predikanten

Det hade börjat blifva liksom kännemärke bland bönderna, att när man såg grårockar på kyrkovallen, så var det tecken till en neutral församling, men såg man dem blåklädda, så bestod kyrkofolket av snapphanar.

Vid Tibbaröd hade man till och med en ek, i hvilken man hvarje söndag klef uppför att göra dylika observeringar.

Lars Persson försåg en stor del af sin här med grå vadmalsdräkter och infann sig på Röstånga kyrkovall, väl vetande, att blir det mässfall, så får klockarn predika. Ty prästen var borta och Ole Klockare förestod kyrkans angelägenheter

Men Lars Persson hade sina uträkningar och var, ehuru fältherre och krigare, likväl icke någon kasteknippl till predikokonsten.

Och folk tillströmmade från alla håll, både

När nu ingångspsalmen var upptagen och sången höll på att slutas, så klädde sig Lars Persson i mässkjortan, tog en bok under armen och trädde med gravitetiska steg upp på predikstolens trappor. Man kände igen ansiktet, man häpnade, man hviskade sins emellan, man grinade, men Lars Persson lät icke förbluffa sig.

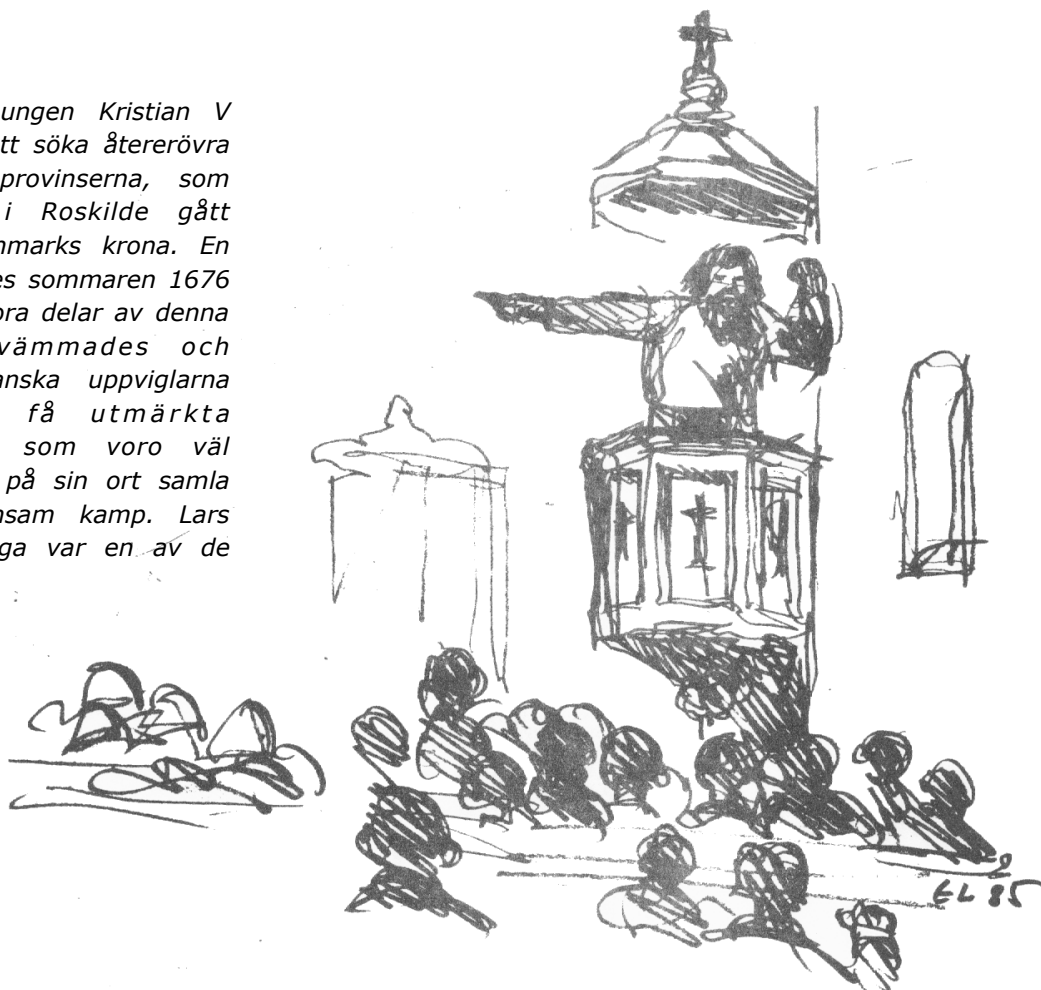
Han uppslog sina ögon och började sin täxt med följande ord ur Domarbokens 15:16. – Och Simson sade: där ligga de ihop; med en åsnakindboga hafver jag slagit tusende män. – Så sade kämpen Simson – tillade talaren – men ännu kan icke detta sägas om Lars Persson i Röstånga. Ty han har endast slagit några ryttare, men vårt folk är likt Simsons åsnakindbåga, får jag den riktigt fatt, så skall jag så kringklappa filisteerna, att de skola vända benen i vädret i en enda bunke. Därtill fordras likväl annat mod än att springa hare för de fiendtliga fältjägarna. Förden skull borde jag först vända mig till eder, I buskajönsar och kakelugnsmän, I församlingens sjuosofvare, som ej vågen er ut ur kätten eller från ungbänkarna för att se striden i ansiktet och hjälpa till att befria fäderneslandet. Och I Röstånga husmän, I träskoborgare, ho hafver föresatt eder, att I skolen gå och leka tittut mellan enebuskarna och ej deltaga i den allmänna

bevapningen. Allesamman borden i blygas, och om ej det hjälper med goda råd och allvarliga förmaningar, så skall nog Lars Persson lära er att nunna rätt fram och gifva er samt och synnerligen på lattikan, så det lullar i tallarna. Dock förmodar jag, att i härefer skolen repa mod och ej ligga på latbänken, utan visa, att vi ha män som stå i stassen, och som åtminstone kunna krossa fienden i vårt fall, alldeles som Simson, så han spelte fiol för de dansande filisteerna i Gaza. Ty vi skola min själ spela en sådan polska för fienden, att han ska få veta, hvad det är att dansa för spelmännen i Röstånga.

Härvid höll församlingen på att utbrista i gapskratt. Men Lars Persson förblef orubblig och fortsatte sitt ämne samt gjorde därvid så träffande tillämpningar på fiendens förmäthenhet och nödvändigheten af en ny Simson, uppenbarad i ungdomens kraft och i kärleken till fosterbygden, att alla åhörarne utbrusto i högljudda snyftningar och grepos af ett allmänt berserkamod.

Hela församlingen tackade honom, och alla samtliga, män och kvinnor, halta och blindade, lytta och lemmalösa, följde honom till lägret, där så många som voro vapenföra trädde under hans fana.

Den danske konungen Kristian V hade övertalats att söka återerövra de sydsvenska provinserna, som genom freden i Roskilde gått förlorade för Danmarks krona. En krigshär överfördes sommaren 1676 till Skåne, och stora delar av denna provins översvämmades och besattes. De danska uppviglarna hade lyckats få utmärkta bondehövningar, som voro väl skickade att var på sin ort samla folket till gemensam kamp. Lars Persson i Röstånga var en av de främsta.

Teckning: Eric Lilius

Anekdoter från Röstånga

Sommaren 1899 tillbringade Axel Danielsson (grundaren av tidningen Arbetet) i Röstånga tillsammans med sina medarbetare Bengt Lidforss, Edvin Malmström och Victor Petren.

Ur Byahornet 1946

Röstånga gästgivaregård, där herrarna var helinackorderade, såg annorlunda ut på den tiden. Det var helt enkelt en fyrlängad bondgård av den vanliga skånska typen. Denna gästgivaregård, som brann 1908, förevigades samma år av Per Gummeson på en duk, som hänger på hedersplatsen i den nya gästgivaregården.

Helinackorderingen var oerhört billig. För rum och mat betalades 75 riksdaler i månaden. Gästgivaren erkände själv, att dessa kalkyler inte skulle ha hållit om inte hans gäster flitigt druckit punsch och öl. För en halv punsch betingade han sig 75 öre och en flaska öl 15 öre.

Ännu i dag berättar man i Röstånga åtskilliga färgstarka anekdoter från den tid Danielsson och Lidforss gästade samhället. Några av dem är rentav förtjänta att bevaras åt eftervärlden.

Särdeles kostlig är historien om herrarnas gemensamma utflykt till Spångens närbelägna gästgivaregård. Gästgivaregården hade som alla gästgivaregårdar på den tiden skjutshåll, varför gästgivaren kunde ställa skjutsdräng och charabang till sina gästers förfogande. I en sådan charabang företogs den nämnda utflykten. På den höga kuskbocken tronade skjutsdrängen Frans – som på grund av sitt milda väsen av gästerna kallades Franciskus, tillsammans med Bengt Lidforss, medan Axel Danielsson och Edvin Malmström delade vagnens övriga, mera ståndsmässiga utrymmen.

Ekipaget närmade sig målet när Bengt Lidforss, från den höga kuskbocken, plötsligt gjorde ett om dödsförakt vittnande språng rakt ut i naturen. Till de medresandes oerhörda förfäran! En stund senare fick de förklaringen till det oroväckande tilltaget. Den store botanisten hade med sitt falköga vid sidan om vägen varseblivit en mycket sällsynt Rubusart, vars förekomst dittills endast registrerats från Kullaberg. Högljutt prisande det lyckliga fyndet äntrade Lidforss åter kuskbocken. I fortsättningen väckte hans nya språng mindre uppseende. Slutligen var ekipaget framme vid Spången. Lidforss åtog sig att arrangera en behövlig måltid. När Danielsson och Malmström en stund senare kom in i matsalen blev de varse ett

Axel Danielsson dignande bord dukat med fyra kuvert.

- Fyra kuvert? frågade Danielsson.
- Naturligtvis skall Franciskus äta med oss! Förklarade Lidforss.

Franciskus som räknat med att efter plägsed få livnära sig på sin medförda matsäck, blev givetvis överförtjust över så demokratiska

umgängesformer. Men Franciskus var ännu en mycket ung och oerfaren man, och de talrika snapsarna hade ett oroande inflytande på hans vanligen så milda väsen. Han blev så högljudd att han överröstade det åskväder, som under tiden utbrutit, och till och med ville dra fingerkrok med de fina herrarna. Dessas överlägsna styrka lugnade honom emellertid, och när åskvädret dragit förbi kunde hemresan anträdas.

Avståndet mellan Spången och Röstånga var dock under dylika förhållanden betydande och kunde, som Lidforss anmärkte, skrivas i femsiffriga tal om det förvandlades i meter. Därför var det inte mer än naturligt, att ett uppehåll gjordes vid närmaste ölschapp, som råkade ligga vid Skäralid. Näringsstället visade sig kunna tillhandahålla ett, om än dåligt, så i alla fall vin, och Lidforss beslöt att anordna en improviserad fest. Till bordet inbjöds ställets båda servitriser, en voluminös murare från trakten, som tillfälligtvis passerade, samt – vilket var ännu bättre – samtliga artister från en ambulering Cirkus Miniatur, som just slagit upp sitt tält vid Skäralid. Stämningen blev ganska snart hög, och cirkusens positivhalare spelade upp till dans.

Det skall ha varit en festlig syn att se Bengt Lidforss dansa med den voluminöse muraren, men denna syn överträffades dock av Franciskus solodans. Axel Danielsson blev mycket orolig över Franciskus tillstånd med tanke på den stundande hemfärden, och det dröjde inte länge förrän man observerade honom på väg till Skäralids station i avsikt att åka resterande sträcka per järnväg. Dagen efter gjorde en mycket ångerköpt Franciskus stora omvägar för att slippa möta den

föregående dagens värdar. Men Bengt Lidforss prisade sitt vackra Rubusfynd och tyckte att utflykten ur alla synpunkter varit givande.

Det akademiska Lund har fått smak på Röstånga och 1904 skedde en fullkomlig invasion av lundensare

Sam Ask

till gästgivaregården i Röstånga, så att man ännu i dag talar om Röstångaakademien, i vilken alla fakulteter fanns representerade. Vistelsen i Röstånga delades mellan studier och orgier. Bland gästerna fanns den gången nästan hela det notabla Lund representerat bl a av så prominenta figurer som Sam Ask (legendarisk och kraftigt överviktig

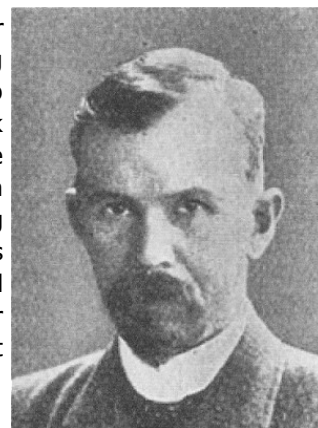
lundensare. red:s anm), Anders Österling, Bengt Lidforss, Edvin Malmström, Herman Grauers, I.B. Simonson och F:et.

Mycket berömd blev episoden med Sam Asks stora utflykt. Terrängen inbjöd onekligen till promenader av vilka dock Sam Ask länge visade sig fullständigt ointresserad. Men en dag förklarade han till sina kamraters oförställda häpnad:

– Jag tänker företaga en promenad!

Alla tillgängliga kartor och all tillgänglig s a k k u n s k a p mobiliserades. Sam Ask studerade och lyssnade intresserat. När han äntligen fått tillräcklig kännedom om traktens topografi skred han till beslut. Samtliga var mycket nyfikna på målet

Bengt Lidforss

utflykten. Så sade Sam Ask:

– Vi skola gå till Nackarpsdalen!

Nu är att märka, att denna natursköna dal enligt gästgivaregårdens moderna prospekt ligger allenast fem minuter från gästgivaregården.

Detta obetydliga avstånd hindrade dock inte, att rikliga matförråd nedpackades, spannar med is medfördes för dryckernas avkylning o.s.v. Den förut nämnde Franciskus medföljde för att bära denna packning. Vädret var strålande och fåglarna sjöng.

Äntligen försvann gästgivaregården ur sikte bakom en kulle och Nackarpsdalen skymtade några hundra meter längre bort.

Då ropade Sam Ask med sina lungors fulla kraft:

– Halt! Bred ut filtarna! Sätt dryckerna till

En lycklig separation?

Ett 40-årsjubileum har fått passera i tysthet. Från 1 januari 1969 upphörde gamla Röstånga kommun genom "delning". Vi har letat fram några tidningsurklipp som något belyser hur denna storkommunreform splittrade en liten men väl fungerande kommun.

SKÅNE RUNT

13-2-63

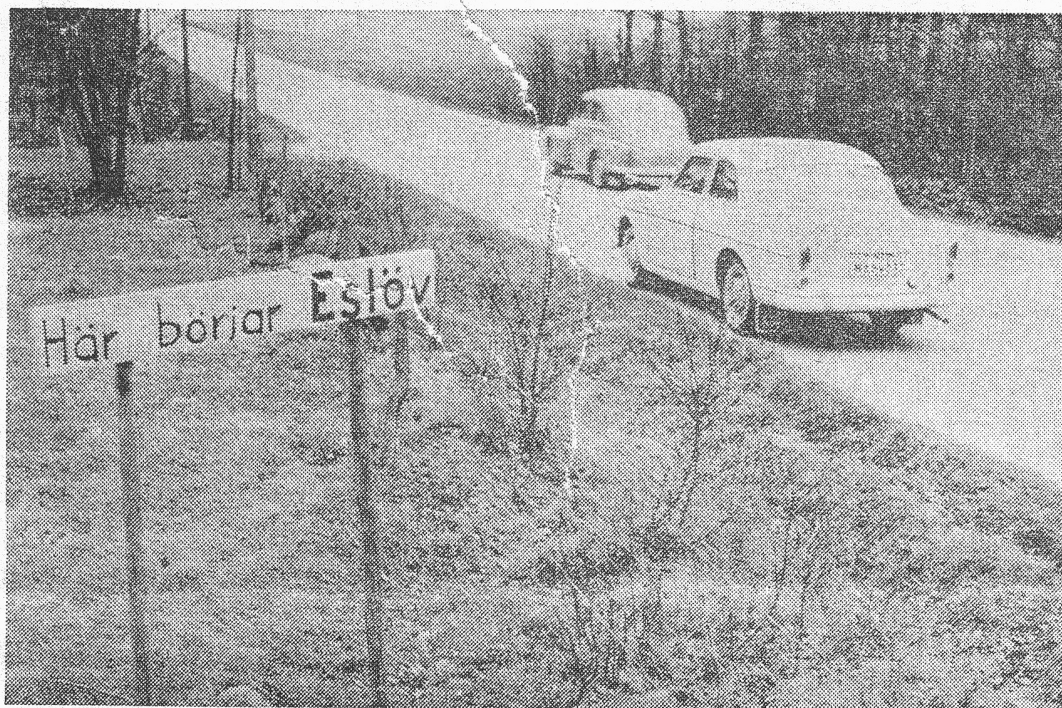
Delade meningar i Röstånga kommun om anslutning till Svalövsblocket

– Herr ordförande! Är det jag eller herr Palmquist som har ordet? Frågan ställdes av ingenjör Sven D Sonesson från Stockamöllan vid ett fullmäktigesammanträde på Björkhäll i februari 1963. Härmed illustreras hur det kunde gå till i den beslutande församlingen när Röstånga kommun skulle ta ställning i den intrikata frågan om sammanläggning i kommunblock, påbjudna av staten året innan. Valet stod för vår del mellan Svalöv och Eslöv, alternativt att Billinge ensamma skulle föras till Eslöv.

Det tycks vara båda två, löd svaret från den stilsamme trädgårdsmästaren Georg Linné, vid det

laget rutinerad och luttrad ordförande i fullmäktige. Vid den efterföljande omröstningen voterades slutligen om förslagen "hela kommunen till Svalöv" respektive "hela kommunen till Eslöv". Röstetalet blev 16-16. Då ordföranden biträdde alternativet Svalöv, blev detta fullmäktiges beslut. Billinge reserverade sig. Under 1964 fastställde därefter Kungl. Maj:t indelningsplanerna för rikets län (SFS 1964:162). När beskedet kom att Billinge skulle föras till Eslöv, satte man i glädjeyran upp en skylt vid den gamla sockengränsen norrut. "Här börjar Eslöv" stod det att läsa. Fyra ortstidningar gjorde reportage, varvid i synnerhet HD pejlade stämningarna på orten.

ESLÖVS gräns flyttad till Röstånga ^{MSk}

"Här börjar Eslöv" står det påske häromnatten? — och de an-
en prydlig, väl synlig skylt place-
rad mitt på gränslinjen mellan
Billinge och Röstånga församling-
ar på riksväg 19. Den kom dit
häromdagen — eller var det kan-

svariga lär vara några Billinge-
bor, tydligen utrustade med en
god portion humor. Skylten har
emellertid inte kommit upp i vre-
desmod över att Billinge i kom-
munblocksindelningen förts till
Eslöv. Tvärtom vill den ge ut-
tryck — det hävdar man bestämt
i Billinge — för den glädje man i
församlingen känner för att
blockfrågan löstes på sätt som
skedde.

RÖSTÅNGA

Röstånga beklagar kommunens delning

Så är det då definitivt avgjort hur kommunblocken skall vara. För Röstångas del blev som nu alla vet att Billinge tillfördes Eslöv medan resten av kommunen kommer att gå till Svalöv. Billingeborna, som länge kämpat en hård kamp för att komma till Eslöv, nådde sitt mål, och hos dem är naturligtvis glädjen stor. Många röster i den allmänna glädjen beklagade dock att inte hela kommunen kom till Eslöv. Vår bild som är hämtad från församlingsgränsen mellan Röstånga och Billinge talar sitt tydliga språk.

Att leta upp någon som är missnöjd med resultatet i Billinge har vi inte kunnat göra utan låter därför följande citat från ingenjör Sven D. Sonesson spegla den allmänna uppfattningen: "Jag är bara förvånad över att svalövsblocket existerar. Vi är mycket nöjda med resultatet. Det är allmän mening att vi vill till Eslöv, ty där har vi våra naturliga kontakter".

I Konga-Ask som ju domineras stort av modernärningen har man hela tiden velat komma till Svalöv som ju dels ligger nära och dels kommer att bli ett jordbruksbetonat block.

Hur har då mottagandet blivit i Röstånga? I fullmäktige har röstångarepresentanter framfört åsikter om både Eslöv och Svalöv. Då allmänheten vid detta laget känner till deras åsikter har vi i stället vänt oss till andra kategorier. Dessa är

kommunen, med tanke på det samarbete som rått sedan 1950. Beträffande skolgången inom kommunen är jag lika tillfredsställd enär vi därigenom kommer ifrån allt schaktande med första och andra klassens skolelever. Skolorna i Svalöv och Eslöv blir likvärdiga och därtill kommer, att avståndet Röstånga-Svalöv är hela 7 kilometer kortare vä.

slumpvis utvalda men gemensamma nämnaren för dem är, att det är människor som har barn i eller under skolåldern. Det är nämligen i första hand dessa som berörs när nu grundskolan i framtiden kommer att genomföras.

Agne Andreasson, representant: Har kanske inte funderat så mycket, men för mig låter det underligt att vår kommun skall delas. Fick jag välja, valde jag Eslöv. Svalöv kan jag inte finna något särskilt med. Det är ett ställe som man bara kör igenom.

Karl Erik Bergkvist, byggnadsarbetare: För min del anser jag det lämpligaste att vi tillfördes block Svalöv om vi ville vara kvar i Malmöhus län.

Stig Bengtsson, verkstadsarbetare: Tycker nog att här gjorts en "gubbe". Eslöv är centrum för oss i Röstånga, dit har vi våra vägar och mot det hållet finns de västa förbindelserna. Underlaget i svalövsblocket är för litet och tyvärr har det väl inga möjligheter att öka, snarare blir det på andra hållet. Dessutom beklagar jag att kommunen kommer att delas. Förmodligen kommer det att medföra splittring under de närmaste åren, även om jag hoppas tvärtom.

Kjell Berlin, poliskonstapel: Min personliga mening är att Eslöv hade varit att föredra. Rent näringsgeografiskt och befolkningsmässigt sett är Eslöv ett naturligt centrum för röstångarna. Sen tycker jag det är olyckligt att kommunen delas. Röstånga och Billinge har sedan länge utgjort en enhet.

I. poliskonstapel Karl Erik Ingemansson: — Det är givetvis olyckligt för såväl Billinge som Röstånga att Röstånga kommun skall delas, men då så måste ske är det bara att konstatera faktum. Icke förty är

Billingeborna stolta över att tillhöra Eslöv

Billingeborna har redan börjat känna sig som stadsbor och därför har man satt upp skylten utanför samhället.

Ett par kilometer söder om Röstånga på väg 19 lämnar en sky med röda bokstäver besked om att "Här börjar Eslöv". I en hästhal vid vägen har billingeborna på detta sätt uttryckt sin spontana glädje över att det gått "vägen" i blockfrågan.

— Den för vårt vidkommande största överraskningen var att Svalövsblocket fortfarande existerar, säger dir Sven D. Sonesson. Men det kan bero på anknytningar till regeringen.
Folkskollärare George Wehlin: Det har inte varit utan kamp som Billinge församling i Röstånga kommun nu får ansluta sig till sitt naturliga centra. De 16 bilagorna till fullmäktigegrupperna, uppvaktning i inrikesdepartementet, petition från de 81 procent röstberättigade, fyra reservationer i fullmäktige och nämnd med besvärsskrivelser i högstadiefrågan, åtskilligt statistiskt material och fyra särskilda skrivelser från näringsliv och organisationer vilka följde med upp till Stockholm inför avgörandet.

Fem oppositionsmöten har hållits i Billinge hotell under ordförandes av Börje Carlsson, Stockamöl har resulterat i uppvaktningar Eslövs stad, länsstinget och sist i kesdepartementet, har tydligen g nytta.

HÄR BÖRJAR ESLÖV

"Här börjar Eslöv" står det på en skylt vid landsvägen mellan Röstånga och Billinge. Den kom upp i samband med beskedet i blockfrågan, att Röstånga kommun skulle delas mellan Svalövs- och Eslövs-blocken.

— Inte för att jag vet, vem som satt upp den, men den ger uttryck

för vad allmänheten i Billinge mener, säger lantbrukare Gunnar Tersson i Hålegården till Skå Dagbladet. Alla har visat intressen i saken här. I Röstånga är man oinförstådd med att 75 å 80 proc. velat gå med oss till Eslöv, om lista fått cirkulera. En av billingebo, som önskar vara an såger: "Här har alla fått som de lat ha det, så skylten kan inte uttryck för någon skadeglädje".

Tilläggs bör, att Billinge för ling under två års tid fört en bruten kamp för att få Eslöv högstadie- och kommuncentrum, nu har man alltså fått det, som ville ha det.

Kivet hindrade inte att Röstånga kommun åren "Röstångabo", otvivelaktigt en person med närmast därefter i full endräkt fattade många journalistisk rutin, hade den 23 dec en insändare konstruktiva beslut, bl.a. om friluftsbadet. Med med rätt salta kommentarer, sekonderad av utgången av 1968 skulle emellertid Röstånga nämnsordföranden Inger Ingvar-Svensson. Den kommun avsluta sin 17-åriga tillvaro. Det ryktades återges in extenso. att Billinge tänkte fira med ett större fyrverkeri vid den nya kommungränsen. En anonym signatur

FRÅN

ALLMÄNHETEN 1968
MSK 23 dec

Har ni något på hjärtat, skriv Från allmänheten", SST-Mellersta Skåne, Hörby. Bifoga namn och adress på särskild lapp. De utlämnas icke av redaktionen.

Röstånga kontra Billinge

Röstånga kommun upphör som bekant vid nyårsskiftet som självständig kommun. Röstånga församling sammanlægges med Svalövsblocket medan Billinge församling går till Eslöv.

Med anledning härav har en tidning konstaterat att, under den tid som Billinge kommun tillhört Röstånga — 17 år — har schismerna varit många och vid ett par tillfällen har det varit snudd på öppet krig mellan ledamöterna från de båda lägren.

— För att vara riktigt rättvis, säger folkskollär. Welin, så har det inte alltid varit Röstångas fel att det blivit bråk. Det är inte ens fel att två träter. Felet var att Billinge hade för mycket pengar i sin kassa, när sammanslagningen skedde, omkring en miljon kr, vilket har gjort att många billingebor känt det som om Röstånga plundrat Billinge, kanske med all rätt.

— Röstånga har inte varit lätta att samarbeta med, så förstå vår glädjeyttring med fyrverkeriet nyårsafton.

Det är emellertid inte endast billingeborna som är glada över att samarbetet mellan de båda församlingarna upphör. Även i Röstånga drar man en lättnadens suck över att det hela nu är över.

— Glädjen över separeringen är ömsesidig, säger kommunalnäm-

dens ordf. Ingvar Svensson. Billingeborna har alltid varit styvnackade och har inte kunnat överge bytänkandet, vilket har ställt till med en massa olägenheter. Man har dessutom försökt göra Billinge till huvudort i kommunen, något som gjort att samarbetet inte har kunnat göras fruktbart.

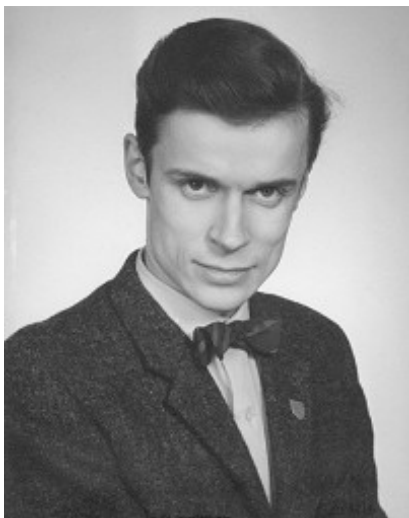
— Med anledning av ovan lämnade uppgifter frågar nu en vetgirig röstångabo:

Var hade Billinge en miljon kr 1952? Även gamla kommunalmän ställer sig mycket frågande till var denna miljon fanns. Kan hr Welin yttra sig om detta? Han har ju bara varit i Billinge i fem år. Vidare undras: har markägare Ivar Fors gett tillstånd till detta fyrverkeri, som det är fråga om? För markägaren är också den som en tidig morgon plockade ned anslaget "Här börjar Eslöv". Dessutom: är det riktigt att demonstrationer planerades mot Röstångas avslutningsmiddag? Var hr Welin en av dem som stod bakom detta (novembersammanträdet ej glömt). Har hr Welin tänkt att skänka samma summa som fyrverkeriet kostade till Biafrahjälpen?

Vi i Röstånga firar nyårsafton på ett värdigare sätt. Välkomna till Röstånga kyrka kl 23.45 nyårsafton.

Röstångabo.

En på den tiden tämligen ung ledamot av fullmäktige, Georg Welin i Billinge, var inte sen att gå i svaromål.

En ung "styvnackad" Georg Welin önskade röstångaborna lycka till i en humoristisk artikel...

medan Röstånga dåvarande "borgmästare" Nils Palmquist säkert drog en lättnades suck över att det hela var över.

En avslutande sammankomst med kommunala förtroendemän av både äldre och yngre årgångar på Röstånga Gästis gick dock helt i försoningens tecken. En av veteranerna, Per Nilsson från Boäng i

Billinge kontra Röstånga (om skog och småtroll)

Härmed vill en styvnackad försöka svara en vetgirrig insändare av den 23 dec., men först något om fru Ingvar-Svenssons mjndre mjuka ord, som lämnades utan kommentar.

Från huvudortens horisont var det säkert styvnackat, att vi ville göra oss fria och gå till Estöv. Nu gick det ju vägen, trots en massa krokben. Vi var inte heller medgörliga, då det fanns planer på att centralisera skolorna till Röstånga. Ännu värre blev det, då vi försökte hjälpa Konga i en liknande belägenhet. Värst av allt var väl att vattnet inte fick kopplas in.

Till på köpet måste jag för vetgirrig bekräfta, att en demonstration planerades vid kommunens avslutningsmiddag på Gästis, men den fick ju också gå av stapeln. Har vetgirrig "röstångabo" så gruvligt missat poängen med det oväntade luciatåget vid tillfället? Att en annan än undertecknad arrangerade detta budskap runt den rike mannens bord, kan däremot knappast ha undgått någon närvarande. Det finns stjärngossar i Röstånga, bäste "röstångabo". Även om man "ju bara varit i kommunen i fem år (7,5 var det annars), så hinner man på den tiden ta reda på ett och annat. Sen bör ju förstås den veta mer, som var gammal i gården redan 1952. Därför frågar jag: Vilken inverkan har Carolina Svenssons fond haft på hyrorna i pensionärslägenheterna? Hur mycket var skogen värd som såldes? Ärga Billingeresevanter den gången hade en och annan med sig har man fått höra av. Nåväl, nu blir den bättre skött, men på ett tidigare stadium hade skogsägande Munkarp varit ett efterföljansvärt exempel. För ett annat skogsskifte fick man på sin tid halva Getebjer, där utsikten är bättre än jordmånen. Dock förmä-

ler traditionen, att det bor rika småtroll där, vilka på sin tid lär ha hämtat mjölk på nr 14 (1 en fingerborg?). Någon kommunalskatt lär de dock aldrig vilja betala. För all del—backen brukade användas till barnens vintersport ända tills ett kommunalt staket kring en planerad lekplats, plötsligt korsade spåret här och där omdagen. Barnen blev verkligen ledsna. Väck med stängslet inna skador blir följden. I väntan på att staketet togs bort förlänger vi fyrverkeriet dit i stället. Vid årsskiftet kl 0.00 kan varken den vänlige hr Fors eller Röstånga göra något åt den saken.

Apropå raketer alluderar insändaren på mitt yrkande vid stämman i november att utbyta kommunal middag mot 5.000 kr till Biafra. Kan det lätta hans samvete och vara till någon hjälp, må vi ta hans förslag om fyrverkeripengarna på allvar. Det är förresten meningen att var och en själv tar med sin egen lilla pjäs till rampen.

Vi måste ändå tacka för den artiga inbjudan till Röstånga kyrka på nyårsafton. Den är visserligen rätt liten, men brukar ändå rymma perspektiv ovan byagnabbets nivå. Att fyrverkeri inte skulle vara "värdigt" har jag dock svårt att se. Eller vill man rent av att vi skall möta upp och dela röstångabornas sorg och deras pampars självförebärlser över att inte få komma med till Estöv? Hav tröst, ty vi tror att det nya året skall innebära någon utveckling även för vår granne i norr — med raska Inger, Lars och Harry i ledartrojkan, blir det säkert fart på kälken. Ett gott nytt år, herr röstångabo önskar

Georg Welin
Billinge

Ask, deklamerade en högtidlig epilog, vari han ställde sig försiktigt avvaktande till det kommande "datasamhället".

Georg Welin